

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0369/2012

12.11.2012

SPRAWOZDANIE

zawierające zalecenia dla Komisji w sprawie prawodawstwa dotyczącego
postępowania administracyjnego w Unii Europejskiej
(2012/2024(INI))

Komisja Prawna

Sprawozdawca: Luigi Berlinguer

(Inicjatywa – art. 42 Regulaminu)

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
ZAŁĄCZNIK DO PROJEKTU REZOLUCJI: SZCZEGÓŁOWE ZALECENIA DOTYCZĄCE TREŚCI PRZEDSTAWIONEGO WNIOSKU	8
UZASADNIENIE	13
OPINIA KOMISJI SPRAW KONSTITUCYJNYCH	15
OPINIA KOMISJI PETYCJI.....	21
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI.....	26

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

zawierający zalecenia dla Komisji w sprawie prawodawstwa dotyczącego postępowania administracyjnego w Unii Europejskiej (2012/2024 (INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 298 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w którym uznaje się prawo do dobrej administracji za podstawowe prawo obywateli,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych¹,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji²,
- uwzględniając bogate orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w którym uznano zestaw ogólnych zasad prawa administracyjnego w oparciu o tradycje konstytucjonalne państw członkowskich,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 6 września 2001 r. w sprawie specjalnego sprawozdania Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich dla Parlamentu Europejskiego w następstwie badania z własnej inicjatywy na temat istnienia i powszechnej dostępności, w poszczególnych instytucjach i organach wspólnotowych, Kodeksu dobrego postępowania administracyjnego³,
- uwzględniając decyzję Komisji 2000/633/WE, EWWiS, Euratom z dnia 17 października 2000 r. zmieniającą Regulamin poprzez załączenie Kodeksu dobrego postępowania administracyjnego personelu Komisji Europejskiej w ich kontaktach ze społeczeństwem⁴,
- uwzględniając decyzję sekretarza generalnego Rady/wysokiego przedstawiciela ds. wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa z dnia 25 czerwca 2001 r. w sprawie kodeksu dobrego postępowania administracyjnego dla Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej oraz jego personelu w kontaktach zawodowych ze społeczeństwem⁵,
- uwzględniając rekomendację CM/Rec(2007)7 z dnia 20 czerwca 2007 r. Komitetu

¹ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

² Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

³ Dz.U. C 72 E z 21.3.2002, s. 331.

⁴ Dz.U. L 267 z 20.10.2000, s. 63.

⁵ Dz.U. C 189 z 5.7.2001, s. 1.

Ministrów Rady Europy dla państw członkowskich w sprawie dobrej administracji,

- uwzględniając opublikowane przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w dniu 19 czerwca 2012 r. „Zasady służby cywilnej urzędników UE”,
 - uwzględniając badanie zlecone przez rząd Szwecji Szwedzkiej Agencji Zarządzania Publicznego w sprawie zasad dobrej administracji w państwach członkowskich Unii Europejskiej¹,
 - uwzględniając notatki przedstawione na konferencji w sprawie prawa administracyjnego Unii Europejskiej zorganizowanej przez Departament Tematyczny Komisji Prawnej PE oraz Uniwersytet w Leónie (León, 27–28 kwietnia 2011 r.)²,
 - uwzględniając zalecenia zawarte w dokumencie roboczym w sprawie aktualnej sytuacji i przyszłych perspektyw prawa administracyjnego Unii Europejskiej przedstawione Komisji Prawnej przez grupę roboczą ds. prawa administracyjnego UE z dnia 22 listopada 2011 r.³,
 - uwzględniając ocenę europejskiej wartości dodanej, jaką niesie ze sobą prawodawstwo dotyczące postępowania administracyjnego w Unii Europejskiej, przedłożoną Komisji Prawnej w dniu 6 listopada 2012 r. przez Dział ds. Europejskiej Wartości Dodanej⁴,
 - uwzględniając art. 42 i 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej, a także opinie Komisji Spraw Konstytucyjnych oraz Komisji Petycji (A7-0369/2012),
- A. mając na uwadze, że wraz z rozwojem kompetencji Unii Europejskiej obywatele coraz częściej bezpośrednio stykają się z administracją Unii, nie mając przy tym zawsze odpowiednich praw procesowych, które mogliby wykorzystać w tej sytuacji w przypadkach, kiedy okazałoby się to konieczne;
- B. mając na uwadze, że obywatele Unii mają prawo oczekiwać od unijnej administracji wysokiego stopnia przejrzystości, wydajności, sprawnego działania i reagowania niezależnie od tego, czy składają oficjalną skargę, czy korzystają z prawa do wniesienia petycji gwarantowanego Traktatem, wraz z informacjami o możliwości podjęcia przez nich dalszych czynności w sprawie;
- C. mając na uwadze, że obecne zasady Unii w sprawie dobrej administracji są rozproszone i znajdują się w wielu różnych źródłach: prawie pierwotnym, orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, prawodawstwie wtórnym, prawie miękkim oraz jednostronnym zobowiązaniach instytucji unijnych;

¹ <http://www.statskontoret.se/upload/Publikationer/2005/200504.pdf>.

² <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/juri/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=59983>.

³ http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/juri/dv/juri_wdadministrativelaw_/juri_wdadministrativelaw_en.pdf.

⁴ http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/juri/dv/eav_lawofadminprocedure_/EAV_LawofAdminprocedure_EN.pdf.

- D. mając na uwadze, że Unia Europejska nie ma spójnego i kompleksowego zbioru skodyfikowanych zasad prawa administracyjnego, co utrudnia obywatelom zrozumienie ich praw administracyjnych na mocy prawa unijnego;
- E. mając na uwadze, że istniejące wewnętrzne kodeksy postępowania różnych instytucji mają ograniczony zakres, różnią się od siebie i nie są prawnie wiążące;
- F. mając na uwadze, że w wyżej wspomnianej rezolucji z dnia 6 września 2001 r. – w zgodzie z poglądem, że ten sam Kodeks dobrego postępowania administracyjnego powinien mieć zastosowanie do wszystkich unijnych instytucji, organów i jednostek organizacyjnych – Parlament przyjął z poprawkami europejski Kodeks dobrego postępowania administracyjnego opracowany przez Rzecznika Praw Obywatelskich;
- G. mając na uwadze, że w tej samej rezolucji Parlament wezwał Komisję do przedstawienia wniosku dotyczącego rozporządzenia zawierającego Kodeks dobrego postępowania administracyjnego oparty na art. 308 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;
- H. mając na uwadze, że – jak podkreślił Rzecznik Praw Obywatelskich – pozwoliłoby to uniknąć obecnego zamieszania wynikającego z równoległego istnienia różnych kodeksów dla większości instytucji i organów Unii, sprawiłoby, że te instytucje i organy stosowałyby te same podstawowe zasady w kontaktach z obywatelami, i podkreśliłoby znaczenie tych zasad zarówno dla obywateli, jak i urzędników;
- I. mając na uwadze, że wszystkie działania Unii muszą być zgodne z zasadami państwa prawa, przy ścisłym rozdziale władz;
- J. mając na uwadze, że podstawowe prawo do dobrej administracji określone w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stało się prawnie wiążące jako prawo pierwotne;
- K. mając na uwadze, że zasady dobrej administracji promują przejrzystość i odpowiedzialność;
- L. mając na uwadze, że obecnie palącym problemem Unii Europejskiej jest brak zaufania ze strony obywateli, co może mieć wpływ na jej legitymizację; mając na uwadze, że Unia Europejska powinna udzielać szybkich, jasnych i wyraźnych odpowiedzi obywatelom w reakcji na nurtujące ich kwestie;
- M. mając na uwadze, że kodyfikacja zasady użyteczności – tj. zasady, zgodnie z którą administracja powinna służyć obywatelom, oferować im wskazówki, pomoc i wsparcie, działać z odpowiedzialną uprzejmością, a tym samym unikać nazbyt skomplikowanych i długotrwałych procedur, oszczędzając w ten sposób czas i wysiłek obywateli oraz urzędników – pomogłoby spełnić uzasadnione oczekiwania obywateli i przyniosłoby korzyści zarówno obywatelom, jak i administracji dzięki poprawie jakości usług oraz większej skuteczności; mając na uwadze, że należy zwiększyć prawo obywateli UE do dobrej administracji, w tym za pośrednictwem odpowiednich służb i sieci informacyjnych Komisji;
- N. mając na uwadze, że – uwzględniając zalecenia Grupy Państw Przeciwko Korupcji (GRECO) Rady Europy – jasny i wiążący zbiór zasad dotyczących administracji Unii stanowiłby pozytywny sygnał w walce z korupcją w administracji publicznej;

- O. mając na uwadze, że podstawowy zestaw zasad dobrej administracji jest obecnie powszechnie akceptowany wśród państw członkowskich;
- P. mając na uwadze, że w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej opracowano ugruntowane zasady postępowania, które mają zastosowanie do postępowań państw członkowskich w sprawach wspólnotowych i które powinny tym bardziej stosować się do bezpośredniej administracji Unii;
- Q. mając na uwadze, że europejskie prawodawstwo dotyczące postępowania administracyjnego pomogłoby unijnej administracji w wykorzystaniu jej potencjału jako organizacji wewnętrznej do udostępniania i promowania najwyższych standardów administracji;
- R. mając na uwadze, że europejskie prawodawstwo dotyczące postępowania administracyjnego w Unii Europejskiej przyczyniłoby się do zwiększenia legitymizacji Unii i zaufania obywateli do administracji unijnej;
- S. mając na uwadze, że europejskie prawodawstwo dotyczące postępowania administracyjnego mogłoby wzmocnić spontaniczną konwergencję krajowego prawa administracyjnego w odniesieniu do ogólnych zasad postępowania i praw podstawowych obywateli względem administracji, a tym samym wzmocnić proces integracji;
- T. mając na uwadze, że europejskie prawodawstwo dotyczące postępowania administracyjnego mogłoby wspierać współpracę i wymianę najlepszych praktyk między krajowymi organami administracji a administracją Unii z myślą o realizacji celów określonych na podstawie art. 298 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- U. mając na uwadze, że wejście w życie Traktatu z Lizbony zapewniło Unii Europejskiej właściwe podstawy prawne do przyjęcia europejskiego prawodawstwa dotyczącego postępowania administracyjnego;
- V. mając na uwadze, że działania legislacyjne wnioskowane w rezolucji powinny opierać się na szczegółowej analizie skutków, obejmującej między innymi określenie kosztów postępowań administracyjnych;
- W. mając na uwadze, że Komisja powinna przeprowadzić wystarczające konsultacje ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami oraz że powinna w szczególności skorzystać z doświadczenia i wiedzy fachowej Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, którego urząd jest głównym organem otrzymującym skargi od obywateli dotyczące nieprawidłowości w organach i instytucjach Unii;
1. zwraca się do Komisji o przedłożenie, na podstawie art. 298 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie europejskiego prawodawstwa dotyczącego postępowania administracyjnego, postępując zgodnie ze szczegółowymi zaleceniami przedstawionymi w załączniku;
 2. stwierdza, iż zalecenia te są zgodne z prawami podstawowymi i zasadą pomocniczości;
 3. uważa, iż projekt będący przedmiotem wniosku nie pociąga za sobą skutków finansowych;

4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji, a także szczegółowych zaleceń przedstawionych w załączniku, Komisji i Radzie, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich, jak również parlamentom i rządóm państw członkowskich.

**ZAŁĄCZNIK DO PROJEKTU REZOLUCJI:
SZCZEGÓŁOWE ZALECENIA DOTYCZĄCE TREŚCI PRZEDSTAWIONEGO
WNIOSKU**

Zalecenie 1 (dotyczące celu i zakresu rozporządzenia, które ma zostać przyjęte)

Celem rozporządzenia powinno być zagwarantowanie prawa do dobrej administracji za pomocą otwartej, efektywnej i niezależnej administracji w oparciu o europejskie prawodawstwo dotyczące postępowania administracyjnego.

Rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii („administracja unijna”) w ich kontaktach ze społeczeństwem. Zakres rozporządzenia powinien być zatem ograniczony do administracji bezpośredniej.

Rozporządzenie powinno określać podstawowe zasady dobrej administracji i regulować procedury stosowane przez administrację unijną podczas rozpatrywania poszczególnych przypadków, w których stroną jest osoba fizyczna lub prawna, lub w innych sytuacjach, w których jednostka ma bezpośredni lub osobisty kontakt z administracją unijną.

Zalecenie 2 (dotyczące związku między rozporządzeniem a instrumentami sektorowymi)

Rozporządzenie powinno zawierać uniwersalny zbiór zasad i określać procedurę stosowaną jako zasadę de minimis, gdy nie istnieje lex specialis.

Gwarancje przyznane obywatelom w ramach instrumentów sektorowych nie mogą zapewniać mniejszej ochrony niż gwarancje przewidziane w rozporządzeniu.

Zalecenie 3 (dotyczące ogólnych zasad odnoszących się do administracji)

Rozporządzenie powinno określać następujące zasady:

- Zasada praworządności: administracja unijna powinna działać w zgodzie z prawem i stosować zasady i procedury określone w prawodawstwie Unii. Uprawnienia administracyjne są oparte na prawie, a ich treść musi być z nim zgodna.

Podejmowane decyzje i przyjmowane środki nigdy nie powinny być arbitralne ani wynikać z celów, które nie są oparte na prawie lub motywowane interesem publicznym.

- Zasada niedyskryminacji i równego traktowania: administracja unijna powinna unikać nieuzasadnionej dyskryminacji osób ze względu na narodowość, płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub jakiegokolwiek inne opinie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.

Osoby, które znajdują się w podobnej sytuacji, powinny być traktowane jednakowo.

Różnice w traktowaniu mogą być usprawiedliwione jedynie obiektywnymi aspektami danej sprawy.

- Zasada proporcjonalności: administracja unijna powinna podejmować decyzje dotyczące praw i interesów osób tylko w razie potrzeby i w zakresie wymaganym do osiągnięcia zamierzonego celu.

Podejmując decyzje, urzędnicy powinni zachowywać odpowiednią równowagę między interesami osób prywatnych a interesem publicznym. W szczególności nie powinni nakładać obciążeń administracyjnych lub ekonomicznych, które są nadmierne w stosunku do oczekiwanych korzyści.

- Zasada bezstronności: administracja unijna powinna być bezstronna i niezależna. Powinna powstrzymać się od wszelkich arbitralnych działań niekorzystnych dla osób oraz od preferencyjnego traktowania, bez względu na motyw.

Administracja unijna zawsze działa w interesie Unii i dla dobra publicznego. Żadne działanie nie będzie się opierać na interesie osobistym (w tym finansowym), rodzinnym ani narodowym, ani też podlegać presji politycznej. Administracja unijna gwarantuje odpowiednią równowagę między poszczególnymi rodzajami interesów obywateli (przedsiębiorców, konsumentów i innych).

- Zasada spójności i uzasadnionych oczekiwań: administracja unijna powinna wykazywać konsekwencję we własnych działaniach i działać zgodnie z normalnymi praktykami administracyjnymi, które zostaną podane do publicznej wiadomości. W przypadku uzasadnionych podstaw do odstąpienia od takiej normalnej praktyki administracyjnej w indywidualnych przypadkach należy podać ważne uzasadnienie takiego odstępstwa.

Uzasadnione i słuszne oczekiwania osób wynikające ze sposobu, w jaki administracja unijna działała w przeszłości, powinny być respektowane.

- Zasada poszanowania prywatności: administracja unijna będzie szanować prywatność osób zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.

Administracja unijna nie powinna przetwarzać danych osobowych w celach prawnie niedozwolonych ani przekazywać tych danych osobom trzecim.

- Zasada uczciwości: musi być przestrzegana jako podstawowa zasada prawa, niezbędna do utworzenia klimatu zaufania i przewidywalności w stosunkach między obywatelami a administracją;

- Zasada przejrzystości: administracja unijna jest otwarta. Dokumentuje ona postępowania administracyjne i prowadzi odpowiednie zapisy korespondencji przychodzącej i wychodzącej, otrzymanych dokumentów oraz podjętych decyzji i przyjętych środków. Wszystkie wkłady pochodzące od organów doradczych i zainteresowanych stron powinny być udostępniane publicznie.

Wnioski o dostęp do dokumentów są rozpatrywane zgodnie z ogólnymi zasadami i

ograniczeniami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001.

- Zasada efektywności i użyteczności: działania ze strony administracji unijnej podlegają kryteriom efektywności i użyteczności publicznej.

Członkowie personelu informują opinię publiczną na temat sposobu, w jaki rozpatrywana jest sprawa leżąca w ich kompetencjach.

Po otrzymaniu wniosku w sprawie, która nie znajduje się w zakresie ich kompetencji, kierują osobę składającą wniosek do właściwego punktu obsługi.

Zalecenie 4 (dotyczące zasad regulujących decyzje administracyjne)

Zalecenie 4.1: dotyczące wszczęcia postępowania administracyjnego

Decyzje administracyjne są podejmowane przez administrację unijną z własnej inicjatywy lub na wniosek zainteresowanej strony.

Zalecenie 4.2: dotyczące potwierdzania odbioru

Wnioski o decyzje indywidualne powinny być potwierdzane na piśmie, ze wskazaniem terminu podjęcia decyzji w danej sprawie. Określa się też konsekwencje jakiegokolwiek uchybienia w zakresie podjęcia decyzji w określonym terminie (milczenie administracji).

W przypadku wadliwego wniosku potwierdzenie zawiera termin poprawy błędu lub dostarczenia brakujących dokumentów.

Zalecenie 4.3: dotyczące bezstronności decyzji administracyjnych

Żaden członek personelu nie bierze udziału w podejmowaniu decyzji administracyjnej, w której ma interes finansowy.

Informacje o wszelkich konfliktach interesów pracownik przekazuje swojemu bezpośredniemu przełożonemu, który może podjąć decyzję o wykluczeniu tego członka personelu z postępowania, z uwzględnieniem okoliczności konkretnej sprawy.

Obywatel będący stroną zainteresowaną może zażądać wykluczenia urzędnika z procesu podejmowania decyzji, która wpłynie na indywidualne interesy tej osoby. Wniosek w tej sprawie składa się na piśmie i określa w nim podstawy, na których jest oparty. Bezpośredni przełożony urzędnika podejmuje decyzję po przesłuchaniu zainteresowanego urzędnika.

Należy ustalić odpowiednie terminy postępowania w przypadku konfliktów interesów.

Zalecenie 4.4: dotyczące prawa do bycia wysłuchanym

Należy przestrzegać prawa do obrony na każdym etapie postępowania. Jeśli unijna administracja podejmie decyzję, która ma bezpośredni wpływ na prawa lub interesy osób, osoby te będą miały możliwość wyrażenia swoich poglądów na piśmie lub ustnie przed

podjęciem decyzji, jeśli to konieczne lub jeśli tak zdecydują, za pośrednictwem wybranej przez siebie osoby.

Zalecenie 4.5: dotyczące prawa dostępu do akt sprawy

Zainteresowana strona ma zagwarantowany pełen dostęp do akt swojej sprawy. Decyzja o tym, które jawne dokumenty są istotne, powinna należeć do zainteresowanej strony.

Zalecenie 4.6: dotyczące terminów

Decyzje administracyjne podejmowane są w rozsądnym terminie i bez opóźnień. Terminy określa się w odpowiedniej zasadzie dotyczącej konkretnego postępowania. Jeśli termin nie został ustalony, nie powinien on przekraczać trzech miesięcy od daty podjęcia decyzji w sprawie wszczęcia postępowania, jeżeli zostało ono wszczęte z urzędu, lub od daty złożenia wniosku przez zainteresowaną stronę.

Jeżeli decyzja nie może zostać podjęta w tym terminie z przyczyn obiektywnych, takich jak konieczność zapewnienia czasu na poprawę wadliwego wniosku, złożoność sprawy, obowiązek zawieszenia postępowania do czasu podjęcia decyzji przez stronę trzecią itp., osoba zainteresowana zostanie o tym poinformowana, a decyzja zostanie podjęta w możliwie najkrótszym czasie.

Zalecenie 4.7: dotyczące formy decyzji administracyjnych

Decyzje administracyjne powinny mieć formę pisemną i być sformułowane w sposób jasny, prosty i zrozumiały. Są one sporządzane w języku wybranym przez adresata, pod warunkiem, że jest to jeden z języków urzędowych Unii.

Zalecenie 4.8: dotyczące obowiązku przedstawienia przyczyn

W treści decyzji administracyjnych należy wyraźnie wskazać powody, na których są oparte, w tym istotne fakty i podstawę prawną.

Decyzje zawierają indywidualne uzasadnienia. Jeśli nie jest to możliwe ze względu na to, że podobne decyzje dotyczą dużej liczby osób, należy zezwolić na przekazywanie standardowych komunikatów. W tym przypadku jednak każdy obywatel, który wyraźnie zażąda indywidualnego uzasadnienia, powinien je otrzymać.

Zalecenie 4.9: dotyczące powiadomienia w sprawie decyzji administracyjnych

Informacje o decyzjach administracyjnych, które mają wpływ na prawa i interesy osób, przekazuje się na piśmie osobie zainteresowanej lub osobom zainteresowanym natychmiast po przyjęciu tych decyzji.

Zalecenie 4.10: dotyczące wskazania dostępnych środków odwoławczych

W decyzjach administracyjnych należy jednoznacznie wskazywać – tam, gdzie prawo unijne przewiduje taką możliwość – że możliwe jest odwołanie, a także opisać procedurę prowadzącą do złożenia takiego odwołania, w tym nazwę i adres siedziby osoby lub

wydziału, do których należy złożyć odwołanie, i termin na jego złożenie.

W stosownych przypadkach w decyzjach administracyjnych podaje się informację o możliwości wszczęcia postępowania sądowego i/lub złożenia skargi do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich.

Zalecenie 5 (dotyczące przeglądu i zmiany własnych decyzji)

Rozporządzenie powinno przewidywać możliwość skorygowania błędu pisarskiego, arytmetycznego lub podobnego przez administrację unijną w dowolnej chwili, z własnej inicjatywy lub na wniosek osoby zainteresowanej.

Należy uwzględnić postanowienia dotyczące sprostowania decyzji administracyjnych z innych powodów, wyraźnie określając procedury postępowania w przypadku zmiany decyzji, które wpływają niekorzystnie na interesy osoby zainteresowanej, oraz tych, które są korzystne dla tej osoby.

Zalecenie 6 (dotyczące formy i jawności rozporządzenia)

Rozporządzenie powinno być sporządzone w sposób jasny, zwięzły i zrozumiały dla opinii publicznej.

Powinno być odpowiednio opublikowane na stronach internetowych każdej instytucji, każdego organu i każdej jednostki organizacyjnej Unii.

UZASADNIENIE

Kontekst

W dniu 23 marca 2010 r. Komisja Prawna ustanowiła grupę roboczą ds. prawa administracyjnego UE w celu uzyskania ogólnego przeglądu istniejącego w UE prawodawstwa dotyczącego postępowania administracyjnego, a na kolejnym etapie – w celu zaproponowania działań uznanych za stosowne w świetle art. 298 TFUE.

Grupa robocza wykorzystała ustną i pisemną wiedzę fachową uzyskaną od praktyków, naukowców, organizacji pozarządowych oraz członków i urzędników innych instytucji, organów i jednostek organizacyjnych, którzy zaprezentowali i omówili swoje notatki podczas spotkań grupy roboczej.

Dokumenty te oraz późniejsze dyskusje z ekspertami w ramach grupy roboczej wraz z wynikami konferencji zorganizowanej wspólnie przez Parlament Europejski i Uniwersytet w Leónie stały się podstawą do opracowania dokumentu roboczego pod kierunkiem sprawozdawcy.

W dokumentach roboczych zasugerowano w szczególności możliwość opracowania inicjatywy ustawodawczej na rzecz jednego ogólnego prawa administracyjnego obowiązującego w instytucjach, organach i jednostkach organizacyjnych Unii, w oparciu o art. 298 TFUE, ze skupieniem uwagi na postępowaniu administracyjnym i z zapewnieniem minimalnej siatki bezpieczeństwa poprzez gwarancje dla obywateli i przedsiębiorstw w bezpośrednich kontaktach z administracją unijną.

Dokument roboczy został zatwierdzony przez Komisję Prawną na posiedzeniu w dniu 21 listopada.

Prawodawstwo dotyczące postępowania administracyjnego w Unii Europejskiej

Sprawozdawca widzi w prawodawstwie dotyczącym postępowania administracyjnego okazję do wzmocnienia legitymizacji Unii, a jednocześnie do dania obywatelom i osobom prawnym jaśniejszych praw i większej pewności prawa w stosunkach z administracją unijną.

Sprawozdawca proponuje zwrócić się do Komisji o przedłożenie wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie europejskiego prawodawstwa dotyczącego postępowania administracyjnego.

Prawodawstwo powinno być ograniczone do bezpośredniej administracji unijnej i mieć zastosowanie jako *lex generalis* do wszystkich instytucji unijnych i do wszystkich obszarów działalności Unii.

Zdaniem sprawozdawcy zbiór ogólnych zasad powinien pełnić funkcję zasad *de minimis* w przypadku nieistnienia *lex specialis*, a gwarancje udzielone osobom w ramach instrumentów sektorowych nigdy nie powinny być niższe niż gwarancje przewidziane w rozporządzeniu.

Sprawozdawca zaleca określenie podstawowych zasad dobrej administracji, które powinny uregulować działania prowadzone przez administracje unijną, oraz ustanowienie minimalnej liczby podstawowych zasad proceduralnych, które administracja unijna powinna stosować podczas rozpatrywania poszczególnych przypadków, w których stroną jest osoba fizyczna lub prawna, lub w innych sytuacjach, w których jednostka ma bezpośredni lub osobisty kontakt z administracją unijną. Przepisy te powinny w szczególności promować przejrzystość i odpowiedzialność oraz przyczyniać się do zwiększania zaufania obywateli do administracji unijnej.

Zalecenia uwzględnione w niniejszym sprawozdaniu są oparte na art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz na europejskim Kodeksie dobrego postępowania administracyjnego. Kodeksy Komisji i Rady również były źródłem inspiracji.

Sprawozdawca wziął także pod uwagę zasady ustalone w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości i Sądu, co zapewnia sprawiedliwe i obiektywne postępowanie administracyjne, oparte na tradycjach konstytucyjnych poszczególnych państw członkowskich.

10.10.2012

OPINIA KOMISJI SPRAW KONSTITUCYJNYCH

dla Komisji Prawnej

w sprawie prawodawstwa dotyczącego postępowania administracyjnego w Unii Europejskiej (2012/2024(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Anneli Jäätteenmäki

(Inicjatywa – art. 42 Regulaminu)

WSKAZÓWKI

Komisja Spraw Konstytucyjnych zwraca się do Komisji Prawnej, jako do komisji przedmiotowo właściwej:

- o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:
 - A. mając na uwadze, że obecnie palącym problemem Unii Europejskiej jest brak zaufania ze strony obywateli, co może mieć wpływ na jej legitymizację; mając na uwadze, że Unia Europejska powinna udzielać szybkich, jasnych i wyraźnych odpowiedzi obywatelom w reakcji na nurtujące ich kwestie;
 - B. mając na uwadze, że traktat lizboński przewiduje na mocy art. 298 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przygotowanie rozporządzenia w sprawie europejskiej administracji, które nie zostało jeszcze wdrożone;
 - C. mając na uwadze, że wszystkie działania Unii muszą być zgodne z zasadami państwa prawa oraz rozdziału władz;
 - D. mając na uwadze, że art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w którym uznaje się prawo do dobrej administracji za podstawowe prawo obywateli, stał się prawnie wiążący jako prawo pierwotne na mocy art. 6 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej;
 - E. mając na uwadze, że art. 298 TFUE stanowi odpowiednią podstawę prawną do przyjęcia przepisów dotyczących postępowania administracyjnego w Unii Europejskiej;
 - F. mając na uwadze, że Kodeks dobrego postępowania administracyjnego, opracowany przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich i zatwierdzony przez Parlament w dniu

6 września 2001 r.¹, zapewnia dobrą podstawę nowego rozporządzenia, podobnie jak zbiór opublikowanych przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w dniu 19 czerwca 2012 r. „Zasad służby cywilnej urzędników UE” oraz zalecenie Rady Europy w sprawie dobrej administracji; w tym kontekście przydatne również mogłyby być doświadczenia zdobyte w ramach działalności Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich;

- G. mając na uwadze, że rozporządzenie w sprawie europejskiego prawa administracyjnego może zmierzać w kierunku uzyskania zbieżności krajowych przepisów prawa administracyjnego w zakresie, w jakim dotyczy to zasad ogólnych odnoszących się do obywateli, i może ono pomóc we wzmacnianiu procesu integracji w tej dziedzinie;
 - H. mając na uwadze, że – uwzględniając zalecenia Grupy Państw Przeciwko Korupcji (GRECO) Rady Europy – jasny i wiążący zbiór zasad dotyczących administracji UE stanowiłby pozytywny sygnał w walce z korupcją w administracji publicznej;
 - I. mając na uwadze, że rozporządzenie mogłoby wspierać współpracę i wymianę najlepszych praktyk między krajowymi organami administracji a administracją UE z myślą o realizacji celów określonych na podstawie art. 298 TFUE;
1. wzywa Komisję do przedłożenia, na podstawie art. 298 TFUE, wniosku dotyczącego rozporządzenia zawierającego podstawowe zasady dobrej administracji i określającego minimalne standardy jakościowe i gwarancje proceduralne, których powinny przestrzegać wszystkie instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii;
- o uwzględnienie w załączniku do projektu rezolucji następujących zaleceń:
2. w rozporządzeniu należy określić gwarancje i ustanowić bardziej szczegółowe zasady proceduralne w celu zapewnienia przestrzegania podstawowych zasad rozdziału władz, dobrej administracji, czyli zasad praworządności i pewności prawa, proporcjonalności, niezależności, bezstronności i uczciwości, uzasadnionych oczekiwań i równości;
 3. rozporządzenie powinno działać jako przepis ramowy, który wyposaża administrację UE w uniwersalny zbiór zasad, i powinno określać procedurę stosowaną jako zasada de minimis w przypadku, gdy nie istnieje lex specialis;
 4. ponadto mając na uwadze, że zasadę działania w dobrej wierze uznaje się dziś powszechnie za podstawową zasadę prawa, a dobra wiara jest niezbędna do utworzenia klimatu zaufania i przewidywalności w stosunkach między obywatelami a administracją, zaleca się, aby dodać zasadę działania w dobrej wierze do ogólnych zasad regulujących działalność administracji;
 5. należy wobec tego dodać zasadę działania w interesie publicznym i zasadę działania w dobrej wierze do ogólnych zasad dobrej administracji;

¹ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 września 2001 r. w sprawie specjalnego sprawozdania Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich z przeprowadzonego z własnej inicjatywy dochodzenia dotyczącego istnienia i publicznej dostępności kodeksu dobrego postępowania administracyjnego w różnych instytucjach i organach Wspólnoty (Dz.U. C 72E z 21.3.2002, s. 331).

6. administracja Unii Europejskiej powinna kierować się zasadą służebności, co oznacza, że powinna działać w duchu służenia obywatelom, na przykład przez zapewnianie im potrzebnego doradztwa i odpowiadanie na ich pytania, przedstawianie na piśmie przyczyn podejmowanych decyzji oraz wskazywanie im rozwiązań, jakimi dysponują;
7. w odnośnych zasadach proceduralnych należy doprecyzować ogólny obowiązek podjęcia działań w rozsądnym terminie spoczywający na instytucjach, organach i jednostkach organizacyjnych;
8. zasady proceduralne muszą gwarantować, zgodnie z art. 41 ust. 2 lit. a) karty praw podstawowych, prawo każdego do bycia wysłuchanym, zanim zostaną podjęte indywidualne środki mogące wpłynąć na jego prawa lub interesy;
9. prawo obywateli do informacji powinno być wdrażane za pomocą przepisu zobowiązującego instytucje, organy i jednostki organizacyjne do niezwłocznego zapewnienia obywatelom każdej informacji, jakiej mogą oni potrzebować w celu obrony swoich praw, a nadto przez zapewnienie im dostępu do dokumentów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji¹, wraz z prawem dostępu do akt własnej sprawy; instytucje, organy i jednostki organizacyjne powinny być zobowiązane do prowadzenia rejestru swoich dokumentów;
10. ponieważ zgodnie z art. 20 ust. 2 lit. d) TFUE każdy obywatel ma prawo komunikować się w korespondencji z administracją Unii wybranym przez siebie języku, język stosowany przez instytucje przy zwracaniu się do obywateli powinien być jasny i łatwy do zrozumienia;
11. Aby promować korzystanie z pozasądowych sposobów rozwiązywania sporów, należy określić administracyjne środki odwoławcze od decyzji wydawanych przez instytucje, organy, jednostki organizacyjne i agencje Unii;

¹ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

UZASADNIENIE

Od wejścia w życie Traktatu z Lizbony minęło dwa i pół roku. Art. 298 dotyczący dobrej administracji jest jedynym nowym artykułem Traktatu, w sprawie którego Komisja jeszcze nie podjęła żadnych działań. Nadszedł czas, by podjąć takie działania.

Dzięki opracowaniu kodeksu administracyjnego mającego zastosowanie do wszystkich instytucji UE i określającego zasady i praktyki dobrej administracji możliwe jest znaczne zwiększenie zaufania do administracji. W art. 298 Traktatu przewiduje się opracowanie takiego uregulowania: *„Wykonując swoje zadania, instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii korzystają ze wsparcia otwartej, efektywnej i niezależnej administracji europejskiej. Z poszanowaniem regulaminu i warunków przyjętych na podstawie artykułu 336, Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, określają stosowne przepisy.”*

W art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej określa się prawo obywateli do dobrej administracji. Zgodnie z tym artykułem każdy ma prawo do bezstronnego i sprawiedliwego rozpatrzenia swojej sprawy w rozsądnym terminie przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii. W artykule określa się również prawo każdego do bycia wysłuchanym, uzyskania dostępu do akt jego sprawy, otrzymania odszkodowania za straty oraz kontaktowania się z instytucjami w jednym z języków oficjalnych Traktatów, a także obowiązek administracji dotyczący uzasadniania podejmowanych przez nią decyzji.

Lista praw wraz z wytycznymi dotyczącymi dobrej administracji stanowi podstawę umożliwiającą przekształcenie tej propozycji w rozporządzenie. Jednym z dobrych przykładów takich wytycznych jest europejski Kodeks dobrego postępowania administracyjnego, opracowany przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich i zatwierdzony przez Parlament Europejski w 2001 r. Zalecenia Rady Europy w sprawie dobrej administracji również mogą zostać wykorzystane jako tekst źródłowy rozporządzenia.

Rozporządzenie w sprawie administracji powinno mieć zastosowanie do wszystkich instytucji, organów i jednostek organizacyjnych UE. Nie może jednak mieć zastosowania do państw członkowskich, kiedy wdrażają one decyzje podjęte przez UE.

Legitymizacja zależy od przeświadczenia obywateli, że mogą wpływać na politykę UE za pośrednictwem demokratycznego procesu podejmowania decyzji oraz od wzbudzenia zaufania do uczciwości i bezstronności administracji UE.

Stworzenie uregulowań dotyczących postępowania administracyjnego daje poczucie bezpieczeństwa, zarówno obywatelom, jak i funkcjonariuszom Unii, którym rozporządzenie zapewni wsparcie w toku wykonywania ich obowiązków. Przepisy dotyczące dobrej administracji będą również podstawą dla Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej przy rozpatrywaniu spraw związanych z administracją Unii.

Obecnie istnieją różne sektorowe wytyczne mające zastosowanie do postępowania administracyjnego. Obowiązują w takich dziedzinach, jak polityka konkurencji, polityka regionalna i polityka konsumencka. Problem z tymi przepisami polega na tym, że istnieją

w wielu różnych obszarach prawodawstwa UE, a brakuje zintegrowanego aktu prawnego w tej sprawie.

Otwartość jest zasadniczym elementem dobrej administracji. Jest również najważniejszym czynnikiem wzbudzania zaufania. Już od wielu lat Parlament Europejski i Rada Europejska mogły dokonać przeglądu przepisów dotyczących dostępu do dokumentów (rozporządzenie nr 1049/2001). To jasne, że przyszłe przepisy dotyczące administracji muszą być zgodne z postanowieniami tego rozporządzenia. Pod pewnymi względami powinny one jednak wykroczać również poza ograniczenia rozporządzenia. Na przykład elementem prawodawstwa dotyczącego administracji powinien być wymóg rejestracji dokumentów, który nie został uwzględniony w rozporządzeniu nr 1049/2001.

W europejskim Kodeksie dobrego postępowania administracyjnego, opracowanym przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, wyraża się przeświadczenie, że administracja instytucji UE powinna przestrzegać niektórych zasad służebności. Zgodnie z kodeksem obowiązkiem funkcjonariuszy jest podejmowanie wszelkich możliwych działań, by wesprzeć obywateli w ich kontaktach z administracją. Wymaga to udzielania odpowiedzi na pytania zadawane przez obywateli, kierowania ich do właściwego organu oraz traktowania z szacunkiem.

Jednym z największych problemów napotykanym przez obywateli w kontaktach z administracją UE jest jej język. Choć na mocy Traktatu wymaga się, by obywatele mogli kontaktować się z instytucjami w dowolnie wybranym języku oficjalnym UE, to niekoniecznie oznacza to, że język ten jest zrozumiały. Zawilość języka prawniczego i oficjalnego staje się jeszcze większa, kiedy są one tłumaczone na inny język. Funkcjonariusze instytucji UE powinni przejść szkolenie w zakresie używania zrozumiałego języka.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	9.10.2012
Wynik głosowania końcowego	+ : 22 - : 0 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Alfredo Antoniozzi, Andrew Henry William Brons, Carlo Casini, Andrew Duff, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom, Gerald Häfner, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, David Martin, Morten Messerschmidt, Paulo Rangel, Algirdas Saudargas, Indrek Tarand, Rafał Trzaskowski, Manfred Weber
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Zuzana Brzobohatá, Andrea Češková, Marietta Giannakou, Anneli Jäätteenmäki, Vital Moreira, Helmut Scholz, György Schöpflin

25.6.2012

OPINIA KOMISJI PETYCJI

dla Komisji Prawnej

w sprawie prawodawstwa dotyczącego postępowania administracyjnego w Unii Europejskiej
(2012/2024 (INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Margrete Auken

(Inicjatywa – art. 42 Regulaminu)

WSKAZÓWKI

Komisja Petycji zwraca się do Komisji Prawnej, właściwej dla tej sprawy:

- o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:
 1. z zadowoleniem przyjmuje wnioski grupy roboczej ds. prawa administracyjnego UE działającej w ramach Komisji Prawnej Parlamentu;
 2. jest zdania, że wraz z rozwojem kompetencji Unii Europejskiej obywatele coraz częściej bezpośrednio stykają się z administracją Unii, nie mając przy tym zawsze odpowiednich praw procesowych, które mogliby wykorzystać w tej sytuacji w przypadkach, kiedy okazałoby się to konieczne.
 3. wskazuje, że po wejściu w życie Traktatu z Lizbony prawo do dobrej administracji stało się podstawowym prawem obywateli i że zaliczane do prawa miękkiego postępowanie administracyjne, które może być jednostronnie zmieniane przez właściwą instytucję, nie zawsze wystarcza, aby chronić w wystarczającym stopniu prawo jednostki do dobrej administracji, chociaż nadal będzie ono odgrywało istotną rolę dla ogólnej kultury dobrej administracji jako uzupełnienie przepisów prawa twardego;
 4. przypomina, że już pierwszy Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich zaproponował przyjęcie wiążącego kodeksu dobrych praktyk administracyjnych, a Parlament poparł tę propozycję i wezwał Komisję do przedstawienia, na podstawie tego kodeksu, wniosku dotyczącego rozporządzenia ogólnego w sprawie postępowania administracyjnego, jednak Komisja zgodziła się jedynie na przyjęcie niewiążących wytycznych;
 5. wzywa Komisję do opracowania rozporządzenia, na podstawie art. 298 Traktatu

o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), przewidującego minimalne standardy jakości oraz gwarancje proceduralne, które byłyby stosowane horyzontalnie w całej administracji Unii; uważa, że takie ogólne prawo należałoby ograniczyć do bezpośredniej administracji UE, zgodnie z art. 298 TFUE;

6. wzywa Komisję do zapewnienia prawa do dobrej administracji poprzez otwartą, skuteczną i niezależną europejską administrację, przy czym prawo do dobrej administracji, zdefiniowane w art. 41 Karty praw podstawowych i podlegające ograniczeniom określonym w jej art. 51, należy rozumieć jako prawo każdej osoby do bezstronnego i sprawiedliwego rozpatrzenia jej sprawy w rozsądnym terminie;
7. zauważa, że ogólne zasady leżące u podstaw przyszłego rozporządzenia w sprawie administracji europejskiej powinny obejmować zasadę równości oraz zasady bezstronności i niezależności, należałoby również zagwarantować uczciwość, praworządność i pewność prawa oraz przestrzeganie zasady proporcjonalności i otwartości;
8. jest zdania, że wprowadzenie zasady użyteczności – tj. zasady, zgodnie z którą administracja powinna służyć obywatelom, oferować im wskazówki, pomoc i wsparcie, działać z odpowiednią uprzejmością, a tym samym unikać nazbyt skomplikowanych i długotrwałych procedur, oszczędzając w ten sposób czas i wysiłek obywateli oraz urzędników – pomogłoby spełnić uzasadnione oczekiwania obywateli i przyniosłoby korzyści zarówno obywatelom, jak i administracji dzięki poprawie jakości usług oraz większej skuteczności;
9. podkreśla pilną konieczność wprowadzenia bardziej rozbudowanych przepisów administracyjnych dotyczących procedury stosowanej zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji¹, do przyjęcia na podstawie art. 15 TFUE, szczególnie w odniesieniu do kodyfikacji odnośnego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości UE oraz do rozszerzenia zakresu stosowania tego rozporządzenia na całą administrację unijną; należy również wprowadzić skuteczniejsze przepisy dotyczące procedury stosowanej przy przetwarzaniu danych osobowych – przede wszystkim w odniesieniu do wykonywania praw zagwarantowanych obywatelom w tych przepisach – zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych², do przyjęcia na podstawie art. 16 TFUE; przyznaje jednak, że dzięki obu wymienionym wyżej rozporządzeniom dokonano kodyfikacji dwóch obszarów ogólnego prawa administracyjnego Unii, co już umożliwiło wprowadzenie stosunkowo jasnych procedur administracyjnych, oraz że dalszy rozwój tych procedur powinien opierać się na tym, co dotychczas osiągnięto;
10. jest zdania, że zasady mające ogólne zastosowanie są konieczne w celu zapewnienia praw procesowych – takich jak prawo do informacji i prawo do wysłuchania – osób fizycznych lub prawnych, gdy podejmowana jest decyzja w sprawie, w której mogą być one uznane za stronę i która powoduje skutki prawne dla danej osoby lub podmiotu, oraz

¹ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

² Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

w odniesieniu do prawa do dostępu do własnych akt;

11. wzywa Komisję do wprowadzenia konkretnych przepisów administracyjnych dotyczących postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego na podstawie art. 258 TFUE w celu zapobieżenia możliwości nadużycia władzy i możliwości podejmowania arbitralnych decyzji; jest zdania, że taki przepis administracyjny powinien uregulować ogół relacji między Komisją a obywatelami lub przedsiębiorstwami składającymi skargi mogące doprowadzić do postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, a tym samym powinien wzmocnić przede wszystkim pozycję indywidualnych skarżących; uznaje, że szczególnie korzystne byłoby przekazywanie Komisji Petycji Parlamentu jasnych informacji na temat etapów osiągniętych w ramach postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego objętych otwartą petycją w celu zapewnienia kontroli parlamentarnej podstawowego prawa do składania petycji do Parlamentu Europejskiego;
12. zauważa, że regulamin pracowniczy określa ogólne przepisy dotyczące konfliktu interesów, odnoszące się do sytuacji, gdy urzędnik zobowiązany jest poinformować swoich przełożonych itp., jednak uważa, że przepisy te należy uzupełnić o przepisy regulujące konsekwencje, takie jak możliwość unieważnienia decyzji podjętych przy naruszeniu przepisów dotyczących konfliktu interesów, a także określenie maksymalnego terminu uprawomocnienia się wszelkich decyzji, w celu zagwarantowania przewidywalności postępowania administracyjnego;
13. jest zdania, że obywatele Unii powinni oczekiwać od Komisji wysokiego stopnia przejrzystości, wydajności, sprawnego działania i reagowania niezależnie od tego, czy składają oficjalną skargę, czy korzystają z prawa do wniesienia petycji gwarantowanego Traktatem, wraz z informacjami o możliwości podjęcia przez nich dalszych czynności w sprawie;
14. wzywa Komisję, aby przy przygotowywaniu wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie wprowadzenia ogólnego unijnego postępowania administracyjnego przeprowadziła wystarczające konsultacje ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami oraz aby w szczególności skorzystała z doświadczenia i wiedzy fachowej Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, którego urząd jest głównym organem otrzymującym skargi od obywateli dotyczące nieprawidłowości w organach i instytucjach Unii;
15. jest zdania, że w ramach rozporządzenia Komisja powinna również przeanalizować korzyści z dalszej rozbudowy świadczonych obywatelom usług opartych na technologiach informatycznych; przypomina, że potencjał wspieranych informatycznie postępowań administracyjnych nie ogranicza się jedynie do nowych systemów informacji online, lecz może obejmować również interaktywne „systemy załatwiania spraw” między organami administracyjnymi oraz między organami a obywatelami;
16. wzywa Komisję, aby przy okazji opracowywania wniosku dotyczącego ogólnego aktu prawnego w sprawie postępowania administracyjnego intensywnie informowała obywateli Unii o ich prawie do dobrej administracji, w tym za pośrednictwem odpowiednich służb i sieci informacyjnych (np. Europe Direct); podkreśla, że takie inicjatywy informacyjne powinny dotyczyć również procedur odwoławczych dostępnych w przypadku domniemanego naruszenia prawa do dobrej administracji, a w szczególności konkretnych ograniczeń tych procedur – jak określono np. w art. 228 TFUE dotyczącym Europejskiego

Rzecznika Praw Obywatelskich; jest przekonany, że większa wiedza i świadomość obywateli na temat tego prawa oraz związanych z nim procedur wnoszenia skarg doprowadzi do powstania konstruktywnej presji publicznej, co może przyczynić się do rzeczywistego stworzenia otwartej, wydajnej i niezależnej administracji europejskiej na co dzień.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	19.6.2012
Wynik głosowania końcowego	+: 18 -: 0 0: 0
Posłowie obecni w trakcie głosowania końcowego	Margrete Auken, Philippe Boulland, Simon Busuttil, Michael Cashman, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Iliana Malinova Iotova, Peter Jahr, Lena Kolarska-Bobińska, Erminia Mazzoni, Willy Meyer, Ana Miranda, Adina-Ioana Vălean, Jarosław Leszek Wałęsa, Tatjana Ždanoka
Zastępca(-y) obecny(-i) w trakcie głosowania końcowego	Phil Prendergast, Axel Voss, Angelika Werthmann
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Othmar Karas

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	6.11.2012
Wynik głosowania końcowego	+: 24 -: 0 0: 0
Posłowie obecni w trakcie głosowania końcowego	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Antonio López-Istúriz White, Antonio Masip Hidalgo, Jiří Maštálka, Alajos Mészáros, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Rainer Wieland, Cecilia Wikström, Zbigniew Ziobro, Tadeusz Zwiefka
Zastępca(-y) obecny(-i) w trakcie głosowania końcowego	Eva Lichtenberger, Angelika Niebler, József Szájer, Axel Voss
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Sylvie Guillaume